Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0407
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter, mr. F.H.E. Boerma, mr. A.P. Luitingh, leden en mr. D.W.Y. Sie, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 19 augustus 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 30 april 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en de Algemene Bankvoorwaarden (2017)

Samenvatting

Klacht over de opname van de persoonsgegevens van de consument in de interne registers van de bank alsmede over het beëindigen van de bankrelatie en het niet honoreren van het verzoek het saldo op de rekening over te maken. De consument heeft een bedrag van € 10.000,- ontvangen op zijn rekening van onderneming [Y]. Onderneming [Y] is kort daarvoor begunstigde geworden van grootschalige factuurfraude. In veertien transacties is een totaal ontvangen bedrag van circa € 146.000,- van de bankrekening van onderneming [Y] afgeschreven. Onder die veertien transacties valt de overboeking van € 10.000,- naar de bankrekening van de consument bij de bank. De verklaringen die de consument heeft gegeven om de ontvangst van de gelden te rechtvaardigen en zijn betrokkenheid bij de fraude te weerleggen vindt de commissie ongeloofwaardig. De vordering van de consument wordt afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument; 4) de dupliek van de bank en 5) aanvullende informatie van de consument.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 1 maart 2021. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn vertegenwoordiger mevrouw mr. H.M. Mauritz (advocaat). De bank was eveneens aanwezig.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield een bankrekening aan bij de bank. Daarnaast heeft de consument op enig moment voor zijn bedrijf een leaseovereenkomst gesloten bij kredietverstrekker [X] voor een auto.

2.2 Tussen 19 en 21 februari 2020 heeft onderneming [Y] een totaalbedrag van circa € 146.000,- ontvangen door overboekingen van geldbedragen die van factuurfraude afkomstig zijn. De wettelijk vertegenwoordiger van onderneming [Y] is de heer [X].

2.3 Op 24 februari 2020 heeft de consument een bedrag van € 10.000,- op zijn bankrekening ontvangen van onderneming [Y]. Daarnaast heeft de consument van onderneming [Y] in diezelfde periode door overboekingen tweemaal € 10.000,- ontvangen op elk van zijn twee andere bankrekeningen bij een andere bank.

2.4 Op 2 maart 2020 heeft de consument de bank een document gestuurd waaruit blijkt dat zijn schulden uit de leaseovereenkomst voor de auto per 26 januari 2018 zijn afgelost. Op 26 januari 2018 heeft kredietverstrekker [X] het verstrekkingsvoorbehoud op de auto verwijderd.

2.5 Op 5 maart 2020 heeft de bank de consument per brief geïnformeerd dat zij het voornemen heeft om de bankrelatie te beëindigen en zijn persoonsgegevens op te zullen nemen in haar interne register, het Interne Verwijzingsregister (IVR), voor de periode van acht jaar. De bank vermeldt in haar brief dat zij de maatregelen treft vanwege de bijschrijving van het bedrag van € 10.000,- op zijn bankrekening, waarvan de herkomst van frauduleuze aard is. Verder heeft de bank in de brief vermeld dat de consument een saldoverzoek kan sturen indien er op zijn bankrekening nog legitiem ontvangen gelden staan.

2.6 Op 11 mei 2020 heeft de consument de bank een saldoverzoek gedaan. De bank heeft hier niet mee ingestemd. Op 14 mei 2020 heeft de gemachtigde van de consument een klacht ingediend bij de bank. De bank heeft niet gereageerd op de brief van de gemachtigde.

De vordering en klacht

2.7 De consument vordert herstel van de bankrelatie, verwerking van het saldoverzoek en verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het IVR.

2.8 De consument stelt dat de bank ten onrechte zijn persoonsgegevens heeft geregistreerd in het IVR. Er is niet voldaan aan de voorwaarden voor opname van de persoonsgegevens in het register.

De consument betwist de gebeurtenis waarop de registratie is gebaseerd, aangezien zijn betrokkenheid bij de fraude niet vast staat. De consument heeft op zijn bankrekening de koopsom ontvangen van een auto die hij in januari 2018 aan onderneming [Y] verkocht heeft. De consument was niet op de hoogte van de fraude, aangezien die niet speelde in januari 2018. Het bedrag dat de consument heeft ontvangen van onderneming [Y] is dus niet afkomstig uit fraude. Het klopt niet dat de verklaring van de consument onaannemelijk is, zoals door de bank is gesteld. Het verstrekkingsvoorbehoud van kredietverstrekker [X] staat verkoop van de auto namelijk niet in de weg. De consument heeft in maart 2017 de auto dus rechtmatig verkocht aan de heer [X] van onderneming [Y]. De tenaamstelling van de auto kon echter pas worden gewijzigd ná verwijdering van het verstrekkingsvoorbehoud op 26 januari 2018. Verder stelt de consument dat de registratie van zijn persoonsgegevens niet noodzakelijk is voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang. Ook stelt de consument dat de registratie niet voldoet aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit. Van een afweging van belangen door de bank is niet gebleken. Het belang van de consument weegt in dit geval zwaarder dan dat van de bank. De grondslag voor het beëindigen van de bancaire relatie ontbreekt. De handelwijze van de bank is volgens de consument naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar.

Het verweer

2.9 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat het om?

3.1 De commissie ziet zich gesteld voor de vraag of de bank de persoonsgegevens van de consument dient te verwijderen uit het IVR. Registratie in het IVR betekent dat de persoonsgegevens van de consument ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen, waardoor de commissie ervan uit gaat dat de consument ook verwijdering vordert van zijn persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie. Verder dient de commissie te beoordelen of de bank ten onrechte de bancaire relatie met de consument heeft beëindigd en of zij tegemoet dient te komen aan zijn saldoverzoek.

Beoordelingskader

3.2 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument opgenomen in haar interne register. De rechtmatigheid van deze registratie moet worden getoetst aan de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG).

3.3 Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons) gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden 'speciale aandacht' behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de afdeling Veiligheids-zaken van de Bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van de consument uit het IVR ook is bedoeld de verwijdering van haar persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie.

3.4 In de onderhavige zaak staat de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens ter discussie. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument immers in het IVR geregistreerd in verband met beweerdelijke betrokkenheid van de consument bij fraude. Volgens artikel 10 AVG in verbinding met artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is 'voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke' (in dit geval de bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan die belangen. Bovendien mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG worden verwerkt door de verwerkings-verantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt 'ter bescherming van zijn belangen', voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkings-verantwoordelijke zijn gepleegd.

3.5 Volgens de Hoge Raad geldt bovendien als uitgangspunt voor de verwerking van straf-rechtelijke persoonsgegevens dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[1]

[1] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4.

Deze maatstaf is ook van toepassing op registraties van strafrechtelijke persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit niet voort uit de aard van het register, maar uit de strafrechtelijke aard van de geregistreerde persoonsgegevens.[2]

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument intern registreren?

3.6 De commissie is van oordeel dat de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR vanwege de betrokkenheid van de consument bij (het medeplegen van) fraude. Op basis van de gegeven omstandigheden staat een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van de betrokkenheid van de consument bij (het medeplegen van) de fraude voldoende vast. Dit oordeel baseert de commissie op het volgende.

3.7 De consument is via onderneming [Y] begunstigde geweest van een geldsom die afkomstig is uit factuurfraude. Tussen partijen staat immers niet ter discussie dat onderneming [Y] tussen 19 en 21 februari 2020 in meerdere overboekingen een totaalbedrag van circa € 146.000,- heeft ontvangen uit factuurfraude. Dit bedrag is binnen enkele dagen in veertien transacties onttrokken aan de bankrekening van onderneming [Y]. Evenmin staat ter discussie dat de consument op 24 februari 2020 begunstigde was van één van die veertien transacties verricht door onderneming [Y] van een bedrag van € 10.000,-. De bank heeft gesteld dat de consument bovendien ook bedragen van onderneming [Y] in die periode heeft ontvangen op zijn andere bankrekeningen bij een andere bank.

3.8 Daartegen heeft de consument naar het oordeel van de commissie ongeloofwaardige verklaringen afgelegd ter onderbouwing van de reden voor het ontvangen van het geld. Dat de consument op 24 februari 2020, drie jaar na de verkoop van de auto, van onderneming [Y] de koopsom daarvan ontvangt is opmerkelijk. Bovendien missen de overgelegde stukken ter ondersteuning van zijn verklaringen de benodigde bewijskracht. De consument heeft gesteld dat hij het bedrag van € 10.000,- heeft ontvangen door de verkoop van zijn voormalig leaseauto van zijn onderneming in maart 2017 aan de heer [X] van onderneming [Y]. Ter onderbouwing van zijn verklaring heeft de consument een schriftelijke verklaring van de heer [X], wettelijke vertegenwoordiger van onderneming [Y], van 25 februari 2020 overgelegd. De schriftelijke verklaring van de heer [X] is een dag na de overboeking van onderneming [Y] aan de consument opgesteld.

[2] Zie Gerechtshof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 overweging 8.2 en Geschillencommissie Kifid nr. 2016-061 onder 4.6.

Dat deze (ondersteunende) verklaring door de persoon is opgesteld die op de rekening van zijn onderneming frauduleus geld heeft ontvangen en dit gehele bedrag vervolgens heeft overgeboekt naar diverse bestemmingen, maakt dat een verklaring vanuit zijn kant naar het oordeel van de commissie niet bijdraagt aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de consument. Bovendien is niet weersproken dat de consument op vrijwel hetzelfde moment dat hij het bedrag van € 10.000,- ontving op zijn bankrekening ook op zijn andere bank-rekeningen bij een andere bank tweemaal een bedrag van € 10.000,- ontving van onderneming [Y]. De consument heeft bestreden dat deze overboekingen naar zijn andere bankrekeningen ten grondslag lagen aan het besluit van de bank om zijn persoonsgegevens op te nemen. Over deze andere transacties heeft de consument verklaard dat de heer [X] problemen had met zijn betaalpas en om die reden de bedragen naar hem had overgemaakt. De commissie maakt uit de samenloop van de hiervoor genoemde omstandigheden, alsmede uit de weinig aannemelijke verklaringen van de consument hierover, op dat de consument wist of moest vermoeden dat het geld dat hij had ontvangen van onderneming [Y] van fraude afkomstig was.

Zijn de registraties proportioneel?

3.9 De commissie is van oordeel dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument proportioneel zijn. Dit geldt ook voor de duur van de registratie.

3.10 De bank heeft de gegevens voor de duur van acht jaar opgenomen in de interne registers. De commissie acht de duur van deze registraties niet disproportioneel en neemt daarbij in aanmerking dat de gevolgen van vermelding in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR voor de consument beperkt zijn, omdat zij uitsluitend werken binnen de organisatie van de desbetreffende financiële instelling. Daarnaast beletten deze registraties de consument niet om een relatie aan te gaan met andere financiële instellingen. Tot slot heeft de consument onvoldoende aannemelijk gemaakt waarom zijn belang zwaarder weegt dan het belang van de bank waardoor verwijdering van de registraties of verkorten van de duur van de registraties gerechtvaardigd zou zijn.

De beëindiging van de bancaire relatie

3.11 De bank is op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden bevoegd de contractuele relatie met de consument op te zeggen. Dit neemt niet weg dat de omstandigheden van het geval kunnen meebrengen dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de overeengekomen bevoegdheid tot opzegging wordt uitgeoefend (artikel 6:248 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek).

3.12 In dit geval heeft de bank de bancaire relatie per brief opgezegd. Uit de brief volgt dat de bank de bancaire relatie met de consument heeft beëindigd op basis van geschaad vertrouwen.

Dat is geen onaanvaardbaar standpunt. Eveneens is niet gesteld of gebleken dat de beëindiging van de bancaire relatie heeft geleid tot een situatie die naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. De bank is zodoende niet gehouden tot herstel van de bancaire relatie, zoals door de consument is gevorderd.

Saldoverzoek

3.13 Tot slot merkt de commissie op dat de consument de bank een saldoverzoek heeft gedaan die de bank volgens hem niet heeft verwerkt. De bank heeft dit saldoverzoek genoemd in haar brief van 5 maart 2020 aan de consument. Via een saldoverzoek kan de consument de bank vragen om legitiem ontvangen gelden over te boeken naar een ander rekeningnummer.

3.14 De consument heeft onvoldoende onderbouwd welke legitiem ontvangen gelden hij nog zou moeten ontvangen van de bank. De commissie kan daarom niet concluderen dat de bank dient te voldoen aan dit saldoverzoek. Voor zover de consument wél kan aantonen dat er nog legitiem ontvangen gelden op zijn bankrekening staan, ligt het op de weg van de bank om te reageren op zijn saldoverzoek.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)

Artikel 6 AVG
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.
De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.
(…)

Artikel 10 AVG
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)

Artikel 33

1. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt, indien:

a) de verwerking geschiedt door organen die krachtens de wet zijn belast met de toepassing van het strafrecht, dan wel door verwerkingsverantwoordelijken die deze hebben verkregen krachtens de Wet politiegegevens of de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens;

b) de verwerking geschiedt door en ten behoeve van publiekrechtelijke samenwerkingsverbanden van verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken, indien:

1°. de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van de taak van deze verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken; en

2°. bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad; of

c) de verwerking noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van gegevens over gezondheid, bedoeld in artikel 30, derde lid, aanhef en onderdeel a, met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene.

2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

a) ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of

b) ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

3. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard over personeel in dienst van de verwerkingsverantwoordelijke mogen uitsluitend worden verwerkt, indien dit geschiedt overeenkomstig regels die zijn vastgesteld in overeenstemming met de procedure bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden.

4. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

a) door verwerkingsverantwoordelijken die optreden krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus;

b) indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of

c) indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Wetboek van Strafvordering (Sv)

Artikel 350
Indien het onderzoek in artikel 348 bedoeld, niet leidt tot toepassing van artikel 349, eerste lid, beraadslaagt de rechtbank op den grondslag der telastlegging en naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting over de vraag of bewezen is dat het feit door den verdachte is begaan, en, zoo ja, welk strafbaar feit het bewezen verklaarde volgens de wet oplevert; indien wordt aangenomen dat het feit bewezen en strafbaar is, dan beraadslaagt de rechtbank over de strafbaarheid van den verdachte en over de oplegging van straf of maatregel, bij de wet bepaald.

Burgerlijk Wetboek Boek 6

Artikel 248
1. Een overeenkomst heeft niet alleen de door partijen overeengekomen rechtsgevolgen, maar ook die welke, naar de aard van de overeenkomst, uit de wet, de gewoonte of de eisen van redelijkheid en billijkheid voortvloeien.
2. Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.

Relevante bepalingen uit de Algemene Bankvoorwaarden (2017)

Artikel 35 – Opzegging van de relatie

U kunt de relatie opzeggen. Wij kunnen dit ook. Opzegging betekent dat de relatie eindigt en alle lopende overeenkomsten zo snel mogelijk worden afgewikkeld.

1. U kunt de relatie tussen u en ons opzeggen. Wij kunnen dit ook. Het is daarvoor niet nodig dat u in verzuim bent met de nakoming van een verplichting. Wij houden ons bij opzegging aan onze zorgplicht als genoemd in artikel 2 lid 1 ABV. Als u ons vraagt waarom wij de relatie opzeggen, dan laten wij u dat weten.
2. Opzegging betekent dat de relatie en alle lopende overeenkomsten worden beëindigd. Gedeeltelijke opzegging kan ook. In dat geval kunnen er bijvoorbeeld bepaalde overeenkomsten blijven bestaan.
3. Als er voor de beëindiging van een overeenkomst voorwaarden gelden, zoals een opzegtermijn, worden die nageleefd. Tijdens de afwikkeling van de relatie en de beëindigde overeenkomsten blijven alle toepasselijke voorwaarden van kracht.